

dene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. J. Drijber og H. Michard, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det i strid med artikel 2 og 4 i sjette momsdirektiv (direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977) ⁽¹⁾ ikke opkræver mer-værdiafgift af gebyrer for benyttelse af vejanlæg.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det er Kommissionens — og i øvrigt også den nederlandske regerings — opfattelse, at de gebyrer, der opkræves i Nederlandene for benyttelse af vejanlæg, udgør modværdien af en tjenesteydelse som omhandlet i sjette momsdirektivs artikel 2, nr. 1. Derimod anser den nederlandske regering fejlagtigt det offentlige organ, der forestår driften af de anlæg, for hvilke der opkræves afgift, for i denne forbindelse at handle i dets egenskab af »offentlig myndighed« som omhandlet i undtagelsen i sjette direktivs artikel 4, stk. 5. Det må antages, at udgangspunktet er, at offentlige organer er afgiftspligtige, og at fritagelsen for afgiftspligt er en undtagelse. Stk. 5, første afsnit, udgør således en undtagelse til artikel 4, stk. 1 og 2. Den omstændighed, at andet og tredje afsnit i stk. 5 også indeholder en undtagelse til første afsnit, ændrer ikke ved, at første afsnit er en undtagelse, men underbygger derimod, at første afsnit indeholder bestemmelse om en afgrænset undtagelse. I det af den nederlandske regering fremførte synes hovedregel og undtagelse af være vendt om. At fritagelsen for afgiftspligt er en undtagelse bekræftes også af, at der ikke ville være behov for afgiftsfritagelserne i henhold til navnlig sjette direktivs artikel 13 og 28, såfremt offentlige organer som udgangspunkt ikke var omfattet af momssystemet. En anden fortolkning ville endvidere også være i strid med det fælles momssystem generelle karakter. Opkrævningen af vejafgift er ikke en naturlig del af udøvelsen af offentlig myndighed, der består i at anlægge vejanlæg, som f.eks. tunneler og broer, stille dem til rådighed og vedligeholde dem, men er en derfra forskellig virksomhed, som er en del af driften heraf. Der er ingen begrundelse for, at levering af gas o.lign. ikke anses for handlinger som led i udøvelsen af offentlig myndighed, men at det skulle være tilfældet med hensyn til driften af broer og tunneler.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-410/97)

(98/C 55/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1997 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg, ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe ⁽¹⁾, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til dette direktiv.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag C-406/97 ⁽²⁾; gennemførelsesfristen er udløbet den 31. december 1994.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 41 af 7.2.1998, s. 11.

Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-411/97)

(98/C 55/31)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1997 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien, ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe ⁽¹⁾, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til dette direktiv.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag C-406/97 ⁽²⁾; gennemførelsesfristene er udløbet den 31. december 1994.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 41 af 7.2.1998, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. november 1997 af Nederlandenes Raad van State i sagen Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen og De Groenen Regio Gelderland, alle Nijmegen, mod directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland

(Sag C-419/97)

(98/C 55/32)

Ved kendelse afsagt den 25. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. december 1997, har Nederlandenes Raad van State i sagen Vereniging Dorpsbelang Hees, Stichting Werkgroep Weurt, Vereniging Stedelijk Leefmilieu Nijmegen og De Groenen Regio Gelderland, alle Nijmegen, mod directeur van de dienst Milieu en Water van de provincie Gelderland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan det udledes af den blotte omstændighed, at træflis er genstand for en handling, der nævnes i bilag II B til direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾, at der er tale om at skille sig af med dette stof, og at stoffet skal anses for affald i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 75/442/EØF?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, afhænger besvarelsen af spørgsmålet, om anvendelse af træflis som brændsel skal anses for at være at skaffe sig af med den, da af:

- a) om der med hensyn til det bygge- og nedrivningsaffald, som flisen fremstilles af, allerede på et tidspunkt før forbrændingen er udført handlinger, der må anses for at være at skille sig af med dette affald, nemlig handlinger, der skal gøre affaldet egnet til genbrug (anvendelsen som brændsel) (genbrugsformer)?

I bekræftende fald: skal en handling, der skal gøre affald egnet til genbrug (en genbrugsform) kun anses for en form for nyttiggørelse af affald, såfremt denne handling udtrykkeligt er nævnt i bilag II B til direktiv 75/442/EØF eller også såfremt denne handling er analog med en handling, der er nævnt i bilag II B?

- b) om træflis efter de i samfundet herskende opfattelser er affald, hvorved det navnlig er af betydning, om træflisen kan nyttiggøres som brændsel uden indgribende bearbejdning og på miljøhygiejnisk forsvarlig måde?

- c) om anvendelse af træflis som brændsel er sammenlignelig med en gængs metode til nyttiggørelse af affald?

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47.

Appel iværksat den 12. december 1997 af Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) til prøvelse af kendelse afsagt den 29. september 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-422/97 P)

(98/C 55/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. december 1997 iværksat appel af Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) ved advokat Jacques Manseau, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, til prøvelse af kendelse afsagt den 29. september 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Retten kendelse af 29. september 1997 i sag T-83/97 ⁽¹⁾ ophæves på grund af fejlagtig fortolkning af EF-traktaten,